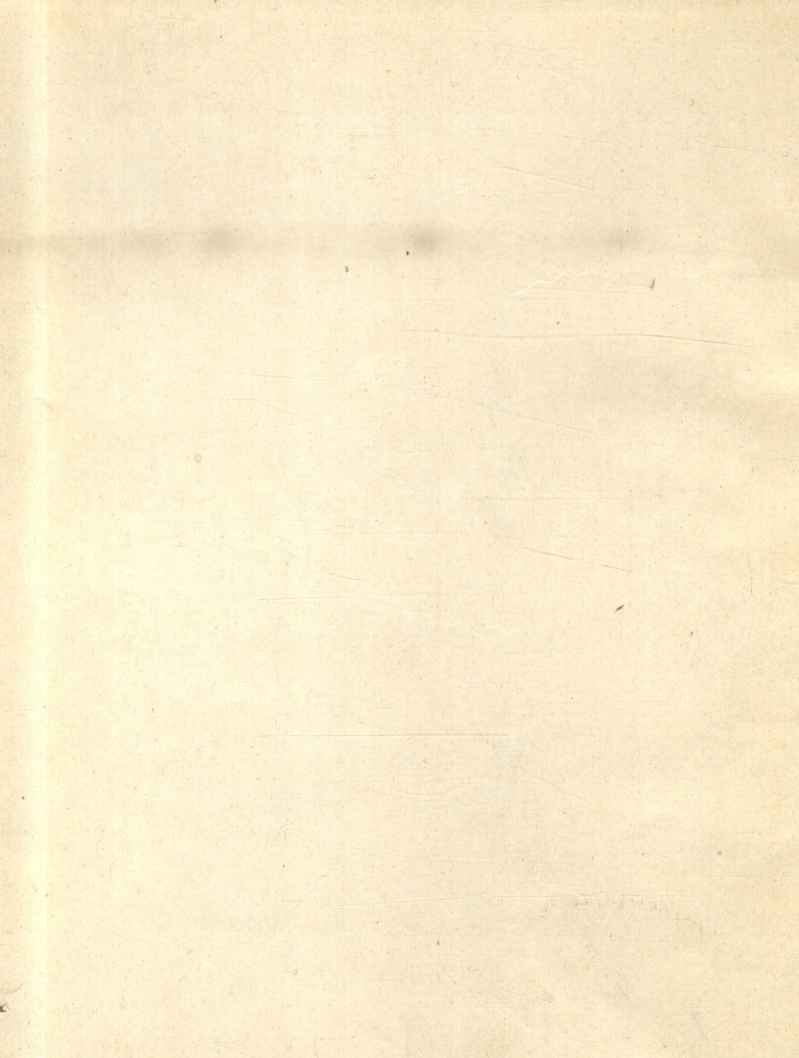

9071

ХОЧ НЕЛАДНО
АЛЕ СКЛАДНО

10
Від. Веласкорові Н. Шуфрону в Державному
Авдію.

О. ПОДІЛЬСЬКИЙ

**ХОЧ НЕЛАДНО
АЛЕ СКЛАДНО**

ПРИКАЗКИ

пр. Льв. Обл.
н 9(15)/-41р

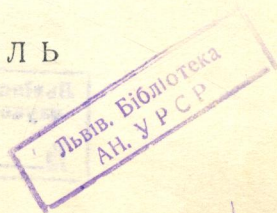
3302

88106

ТЕРНОПІЛЬ

1934

W5(2-yu)5-65944

20188

ПАМ'ЯТІ
ПОКІЙНИХ РОДИЧІВ

Не футурези, ні поези, а так собі,
приказки звичайні.

Зібрав я їх між нашим народом на
Поділлі.

А що деякі з них не надавалися до
друку, то, щоб книжечка вийшла пока-
зніша, додав я ще й децю з іншої бочки.

А все те і собі і добрим людям на
розвагу та на науку.

ТРОПАР ІЖЕ ВО СВ. ОТЦЯМ

[Замість портрета].

По всім світі не бували,
розумів всіх не поїли,
але хлопський розум мали
і хазяйство розуміли.
В хлібі, в статках і в худобі
честь була їх, не в одежі;
були газди по утробі
і валили в лоб за межі.
Бо такі були звичаї —
старосвітські в них, не модні,
не такі, як — чорт їх знає, —
як сьогодні...

Спочивайте со святими,
Отці наші, в супокі!
ви самі і ваші строї
і все ваше разом з ними...

КОНДАК ПРЕП. МАТЕРЯМ

[Замість портрета].

Вбіралися — квітчалися,
кохалися — вінчалися.
Що рік божий мали діти,
що неділі йшли говіти,
а на будні, а поденно
в руках голка, веретено —
не як небудь і не живо,
але довготерпеливо!
І в хатині і на дворі
і все в русі, хіба хорі,
хіба стануть на хвилину,
як сваряться за дитину —
і до праці, знов до праці
від світанку аж до ночі —
аж замкнули ясні очі
і зложили їх на лавці...

Ваші доні вже не тії,
Преподобниці святії!

З НОВИМ РОКОМ

[Старі бажання].

Рік за роком, крок за кроком,
а все ближче;
колись Тайни і на крайне
кладовище.

Дай нам, Боже, легке ложе,
смерть лагідну!
дай нам, Боже, решту віку
відповідну!

Добро-благо і любити
і творити,
Тобі славу-честь віддати
і спочити.

ОСТАННІ РЕЧІ

також

PERPETUUM MOBILE

або

CIRCULUS VITIOSUS

Восени: ори лани;
в зимі, тепло: вози гній;
на весні: розкинь, засій;
в літі: що Бог дав, пожни;

— — — — —
а десятий буде твій!

МІСЯЦЬОСЛОВ

I.

В січні метуть метелиці,
в січні прядуть куделиці,
в січні балі й вечерниці —
в біднім січні всі дурниці.

II.

Лютый — куций, то спішися,
щоб позаду не лишився:
в лютім треба, пане брате,
Кобзареві честь віддати.

III.

Березень йде — весну веде,
а весна йде — кого веде?
веде, в пості милі гості,
переднівки їхні мості.

IV.

В квітні пахне, в квітні квітне —
молоденьке, не столітнє,

бо столітне дряхле, кволе
не завітне вже ніколи.

V.

Гарний травень! правда, сину?
бються так, як за дівчину —
соціялісти, комуністи,
навіть мами й акафисти.

VI.

Червень! червень — ваші свята;
гей, вправляйте, молодята!
Луги, Січі і Соколи —
бо невдовзі тре йти в поле.

VII.

Зароїлись в липні ниви:
все у полі, все щасливе;
мир і згода між народом:
іде жатва повним ходом.

VIII.

Серпень! серпень! жнива в злогах!
рух і порох по дорогах...

вкусив батько: гайда, сину!
нема часу на гостину!

IX.

У вересні йди ще в поле,
але діти шли до школи! —
ах, коби то школи рідні!
коби діти відповідні!

X.

Жовтень має свою славу —
нейно жовту, а й кєрєаву:
славу дідьчих революцій,
експедицій, екзекуцій.

XI.

В листопаді панахиди,
в листопаді інваліди,
в листопаді — вся надія:
коби борше до Андрія!

XII.

В грудні-студні ти і діти,
всі зложіть щось для Просвіти:

бо Просвіта наша мати,
не даймо їй загинати!

ДОДАТОК:

РІШЕННЯ В СПРАВІ ТРАВНЯ

В травні майте віттарі!
це ваш місяць, матері;
а мій також день один:
осьмий травня — день родин.

МІРКУВАННЯ НАД ХЛОПСЬКОЮ ШКІРОЮ

Сім днів тижня, як один;
сім шкір має християнин.
Першу з нього дре штайрам,
другу піп і дяк і храм,
третю війти й писарі,
а четверту сударі,
п'яту крутій адвокат,
шесту шинк і магістрат,
сьому свої і свій дім —
і так зідруть усі сім.

Сім днів тижня, як один,
сім шкір має християнин;
а дерунів ціла тьма,
навіть стільки шкір нема.

ВІСТУНИ

Чи то скін? чи огонь?
дзвонить дзвін в білий день!
Бам і бам раз-у-раз —
чи це на нас? чи по нас?

Що за біс? ех, часи!
ніч-у-ніч виють пси.
Гав і гав на весь двір —
чи на війну? чи на мір?

День-у-день, ніч-у-ніч
на устах: в чому річ?
Ні луни, ні війни —
чого ж тії вістуні?

ХОЧ НЕЛАДНО, АЛЕ СКЛАДНО
ПРИКАЗКИ

не для хама епіграма,
не для скота анегдота.

Чи є Бог і де той Бог,
не розберем ми у двох.

Від ратиці й від копита,
не від серця тайна скрита.

Свята Трійця на селі
то вїйт, писар і полі...

Свята земле! святий хлібе!
а ми тільки святі Ніби.

Усі святі, так як ми,
Були колись лиш людьми.

Всі ми — люди, діти божі:
і жебраки і вельможі.

По своєму собі жий,
не дивися на людей!

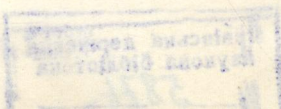
Якби не піп і не паки,
люди жили б як собаки.

Молоде — чорт веде,
а старе — чорт бере.

Як на свій лад кожен грає,
то у пеклі чорт гуляє.

Нехай громи бють, валять:
в світі мусить бути лад!

І не сердься і не злісться:
все на світі переїсться.

Їсть, працює — віл, кінь теж,
не для того ти живеш.

І для неба й не для неба
притерпіти часом треба.

Вір, божниць — хоч плінь уплав,
а безвірства, як на...в !

Як у вічі гляне вічність,
тратить резон і безличність.

Вір — не вір, це твоя річ,
але віри не публіч !

Усі віри — святі віри,
тільки песя деришкіри.

Не пиши сатир на клир,
в санктуаріях не шнир!

Boskie rany — не органи!
кирилейси гей айвейси...

Божа церква — божий дім:
смішки, жарти ніпричім!

Письмо каже, ксьондз говорить,
а християнин своє творить.

Не втне того сто амвон,
що одніський Соломон.

Пес кусає, свиня риє —
кожен робить те, що вміє.

Не кричи, не лай, не гудь:
добре слово не щобудь!

Було Слово і був Батий,
а тепер є чорт рогатий.

Бідна тая сторона,
де кому — ні, кому — на.

Саме: падку! дурне, братку;
не дасть ладу, ні порядку.

Лад, порядок, чистота
то культура, не мета.

Пан Кондон і місс Європа
то компанія не для хлопа.

Позір! позір! дядько йде:
як не збреше, то вкраде.

Дядьку, батьку, свате, брате —
а дійде до: potuj raty!

Діловід — воловід,
а на водах стоїть світ.

Мужик — не пшик, шафар хліба;
Якби не він, здох би скріба.

З мужика сім шкір дери,
він їх має ще зо три.

Груба риба задрипика,
з нього користь страх велика!

Не зачіпай грубих риб,
щоб, як Йона, не погиб!

Боже, буде покровитель:
їде дідько управитель!

— Невелике те цабе,
що вчить мале абб.

Тихо, хлопці! ані кроку,
бо йде той, що має збоку!

Розбрехались в селі пси:
пішов тайний в свояси...

Хто без мапи найде й хутор?
комиляр та екзекутор.

Нижчі чини це сустав
і підстава всіх держав.

Не зла справа є держава,
тільки драчі річ плюгава.

Уряд: бо всі стають в ряд —
і чим довший, гірший гад.

Хто за кожний ряд постоїть?
пан Pereau de Hemoroid!

Своя влада — не чужа,
ріже злегка, без ножа.

Кожна влада несити,
лисим дідьком підшита.

Не клич дідька раз-у-раз:
він сам прийде в слухний час.

Час — лікарство на всі болі,
тільки лічить заповолі.

Що на галайна балай,
хвалить хиба горшкодрай.

Що зі злоби й що зі злости,
безголове і безхвосте.

Від лихого полу вірж,
від дурного ще скоріш!

Лихе — лихим, дурне — дурним,
а ледащо лихе зна що.

Казав лень: тяжкий день!
а ти що, ні телень?

Чи ти в хаті, чи в палаці,
не лінуйся, друже, праці!

Будь спокійний за свій чин,
коли з Богом розпочин!

Якщо робиш, роби нині
і не кінчи на рощині!

Не роби сто справ нараз,
зроби одну, а гаразд!

Не йде тому діло хвацько,
хто мудрує забогацько.

Мудрагельство, так як гріх,
скоромина не для всіх.

Де рішають про все плечі,
там сам розум не до речі.

Що на вус, то на вус,
але дещо таки мус!

Добре знати всяке діло,
але своє знай всеціло!

Життя пливе, життя мчить,
а дурний, як стовп, сторчить.

Життя школа — тверда школа,
але пригне і буйвола.

Кого життя не навчить,
того біда морочить.

Здибав ледар дармоїда:
tanto, каже, bracie bida!

Сюди й туди заходи,
доберешся й до біди!

Біда з дурнем ходе в парі,
або сидить при капарі.

Стара біда не страшна,
то молода сатана.

В хлопа злидні, в пана нуди —
всюди свої є паскуди.

Жиди— вибраний народ:
лічать гроші, сто сот крот!

Колись етер, давно аер,
тепер всюди Kohn та Mayer.

Не зародить — та й хлоп дід,
а жидкові все сигіт.

Жид пильнує інтересів,
хлоп термінів, пан процесів.

Хто дуріє з гаразду,
хутко зійде на біду.

Хто рахує, не бідує,
себе й діти нагодує.

Марнотрат — панський брат,
він не дивиться назад.

Через панство, мої панство,
зійшло панство на капцанство.

Хвалько й чванько — один рід:
нема хісна, но сморід.

U kieszeni ani grosza,
ale mina jak w Bartosza.

Panie pan, zmień pan front,
bo zajedziesz w ślepy kąt!

Як щось кому в лоб залізе,
то доведе аж до крізи.

Газда з газдів з Газдина
не змарнує ні г...а.

Добрий статок, гарні коні —
сів пан газда, як на троні.

Бараболю з сіллю їсть,
але просить, як йде гість.

Челяді, худобі скибі —
всьому дай своє спасибі!

Як на твоїм газдівстві,
так у твоїй голові.

Хто про зиму дбає в літі,
той зимує в теплі й ситі.

В добрі Бога спомяни,
біда — зуби затисни!

Не так літа, як ті грижі
нагинають д'землі крижі.

Якби лихий не допик,
то закис би чоловік.

Навіть мори й землетруси
мають часом свої плюси.

Смілий погляд, ясний зір —
самі кличуть: на позір!

Труд і розум їздять возом,
псоти й смішки ходять пішки.

Хатки, садки, баня, річка —
крапка; село, як водичка.

В місті людно, в місті красо,
в місті їдять набір мясо.

Невесело коло хати,
коли нема рути, мяти.

Як є в садку грушка, сливка,
то так якби друга нивка.

Хай городу тільки грядка,
аби було до горнятка.

Знає про це й кілля в тині,
який газда у хатині.

Не піп, ні дяк, ні образник,
а їхав би, де йно празник.

Оказія — не прибуток,
не гостися двоє суток!

Пильнуй хати; слухай жінки:
шануй рідні загумінки!

Через гості, кумці-любці
сходять газди на халупці.

Призбіралось, кумо, слини
на поминки й на христини!

Вільно жінці й на два кінці,
а кумасі й свасі — засі!

Побожнице з Підкаміння:
покажи но піднебіння!

Повні скрині і комори
глушать людські поговори.

Чисте білля, смачна страва —
для ґаздині честь і слава.

Коровиця — кормилиця,
як від вітру не хилиться.

Складай яйці, ховай птицю,
будеш мати на спідницю.

Крути-верти веретенце,
заки буде пологенце...

Без матері сумно в хаті,
а без батька — як по страті.

Якби не ті кляті діли,
брат з сестрою в згоді б жили.

Зять на те, щоб в руки взять,
не на те, щоб газдувать.

Коли теща так як сука,
то й невістка як гадюка.

Нехай чужі не встривають,
там, де свої супір мають!

Свій за своїм все обстане :
таке право Богом дане.

Нема скарбу понад згоду
й понад рідну загороду!

Рідна хата й рідні слупи
зводять рідню всю до купи.

Сімя в купці, рідня в згоді
то дві річі, що все в моді.

Все, що щире, зрозуміле;
все, що рідне, серцю миле.

Сімя, рідня чи родина
то маленька Україна.

Нещасливі ті господи,
де немає миру, згоди!

Легко бити, тяжко вчити,
а найлекше — що робити?

Діти — життя позолота —
і турбота, ой турбота!

І від книжки і від різки
ростуть в діток добрі мізки.

Оболоння й пасовиська
зле виховують дітиська.

Діди жили без науки,
та не діти, ані внуки.

Які батьки, такі діти,
такі й Наци чи Совіги.

Гульки, крики, тупіт, копіт —
дітям втіха, батькам клопіт.

Нема Бучка з Підвисоцька,
гине слава парубоцька!

Луговик, Січовик:
байда хліба і часник!

Соколики передовні,
не вправляйте по підповні!

Не на гульки, ні на питки
дав Бог силу та пожитки.

Молодецькі бучі й бучки
до присяги й до обручки.

Де хатчина білесенька,
там дівчина милесенька.

Бабу манять богомілья,
дівку хлопці та весілья.

Не вистоюй вечорами,
не засмутиш тата й мами!

Лягай вчасно, ставай зрана,
будеш свіжа і румяна!

Памятай на добру славу,
як виходиш на забаву!

Зубки й губки сьому й тому,
а віночок молодому!

Сам — чи ляже, чи й не ляже,
зле, як святе письмо каже.

Хто на думці і хто в серці,
з тим ставай лиш на коверці!

Дівка гарна, коли гарна,
жінка, коли господарна.

З любаського накорінка
добра любка, а не жінка.

Казав женюх, морги взявши:
добрі морги, та не завше!

Як по хаті вітер віє,
то і жінка не загіє.

Хлоп є добрий, як невчений,
а пан добрий, як печений.

Пан не сіє, ані оре,
а повний тік і обори.

Кожний свій пан, як здоровий,
но не кожний повнокровий.

Коб здорові були гроші,
зроблять пана й з міхоноші.

Пан заставить з пані шубу,
а все: раніє! на всю губу.

Одні ґатки, дві краватки —
які пани, такі статки.

Нехай буде піп нечоса,
аби не дер нас та носа!

Кого коле, кого й ріже,
як зпід ряси брюхо лізе.

Мають блѣду реверенди,
та й опанчі не без ганчі.

Що нечесне і погане,
не лицює для сутани.

Рече Господь во дні оні:
служи мені, не мамоні!

Слуго божий: время крайне,
справуй гідно божі Тайни!

Дука дуку, а дід діда
хоче мати за сусіда.

Богач в церкві і в громаді —
богачові всюди раді.

Богач знає ба й голоту,
коли кличе на роботу!

Хто працює хліба ради,
не працює для паради.

Як живеться з пяти пальців,
нема в хаті невидальців.

Сідав за стіл — не хрестився,
вийшов з хати — не простився.

Є всілякі в світі моди —
і всілякі дідоводи.

Всякі ноші їдять воші,
хочби були прехороші.

На хазяйстві ні кілочка,
а вишивана сорочка.

На гаразди чіпляй бинди,
а на біду припинду!

Гарно вбратись, смачно зїсти,
м'якко спати, легко... сісти.

На те плаття й шмаття різне,
щоб закрити тіло грішне.

Рідна мова, рідна школа —
рідне рідне все довкола!

Як співаєш чужі роти,
то дивися в свої ноти!

Їри, йори, чтоки, каки —
плюнь на всі ті забийбаки!

Збори — спори, ради — звади,
а на вічах ще й обклади.

Здрігайтеся, доли й гори:
йдуть вибори! йдуть вибори!

Радуйтеся, криси й креси:
знов збіраються конгреси!

Які радні, така рада ;
як голова, так громада.

Двір на селі й більмо в оці
то дві кольки в однім боці.

О, гуральня а читальня
то різниця кольосальна !

Ой, відпусти, відпусти —
Боже, гріха відпусти !

Часописці, книгописці :
в хлопа ума на дві книжці !

Америка, Америка,
коб не море поперека !

Як вода є, як є мливо,
то молоти вже не диво.

Українець, поляк, жид —
всіх нас один ... кий держить.

Пустий, гордий і упертий
то три брати; цап четвертий.

Царство боже, прошу вас,
то не міни і не ґаз.

Військо — свійсько: брат за брата,
але війна — будь проклята!

Не злі тії будівничі,
що річ важать двічі й тричі.

Хто кричить, той не вчить,
а хто лає, не навчає.

На ярмарку хвальби много,
а купи що — ні дочого.

Вус, чуприна — не людина,
а манатки — не достатки.

В ремісника свіжий гріш,
в ремісника і крутіж.

Чарка, карти, масні жарти —
все те, друже, дідька варте!

Загуділо, засмерділо,
закурило й полетіло...

Цілий божий рік щадя,
а на боже — дай, небоже!

Чемний крамар — двері рип,
він до гостя вже прилип.

Донця в вікні, мамця в люстрі —
два моделі до... індустрії!

Радіо то стара байка:
хтось, десь, комусь; тобі гайка.

Буяв, никав щупачок,
аж попався у сачок.

Що безкосе, ходить босе,
що безвусе, пасе гуси.

Вишивка, мережка —

для милого стежка.

Імость є то така пані,

що на старість тям зарані!

Банки — танки:

не йди туди, хиба з біди!

Хочеш цирку? хочеш кіна?

возьми синця на коліна!

Стоги з пяти-шести кіп

бе найкраще мотор ціп.

По кім не йдуть хвилі волі,

як хвилюють жита в полі?

Попи: паки, дяки: всяке,
а ти, християнине, стій дві-три години!

Задовгі відправи
не для божої слави.

Інекція, інфляція —
не все добра курація.

Добра рада — добрий друг,
все готовий до послуг.

Адвокатик за поради
та й до року ґрунт посяде.

Усі майстри то поплети,
хоч розстелюй їм верети.

Хто боїться тяжких днів,
ходить в легкі без штанів.

Не фабрики, не машини,
на потребу лиш єдине!

Масна губа в миролюба,
як не скаче зуб до зуба.

Дурень вивчить усі книги,
а говорить не до шмиги.

Вечерниці — гарна річ,
тільки лихо, що під ніч.

Справедливі божі суди,
наші не все і не всюди.

І ціль ясна і шлях битий —
і не піде гордовитий!

Де рук треба, не крові,
там не клади голови!

Кліщі, молот, міх, ковадло —
ох, то тяжке абецадло!

Зле, як тон дає бетон,
а кріза авіза.

Дяк — дякує чи дякує,
все попові притакує.

Стежки круті й повертисті
рідко коли гладкі й чисті.

Сміло, бодро йди у бій,
коли правда прапор твій!

Муж і жінка, стіл і ложе —
що за спілка? жалься Боже!

Людська мова то не звук,
людська губа не капшук.

Хто у бюрі зрісся вдвоє,
там, що спорт є лік на тоє!

Лікар лічить слабість, лічить,
аж слабого обезвічить.

Від щирости не вирости,
а й облудно також трудно.

Хай гуляє, не гультай,
а ти глузди й міру май!

Чесним парням не до спілки
ні подолки, ні затилки.

Грабар, з їром чи без їр,
то найліпший землемір.

Ксьондз і рабін стрінулися:
минулися, надулися...

Викинь з серця пиху й злобу,
бо то шкодить на утробу!

В ткача варстат на пів хати
й трудно кінці повязати.

Перше пізнай Рідний Край,
потім чужі пізнавай!

З голки, нитки є маєтки;
з дратви, шила нема й мила.

Єдина родина
то мати й дитина.

Не заходь зі злим у спори,
а з дурним у розговори!

Зух і свинтух — один дух;
обніміте друга друг!

Втихли шуми, завмер гамір —
тихо в лісі, як у храмі...

На газдиню оком кинь,
зараз видко, чи з газдинь.

Кіт на сало, миш на шпирку,
а кум ласий на кватирку.

Давай свині марципани,
а свинею позістане.

Крила, крила дають волю —
не йно пташці, мій соболю!

Уберися хочби як,
як простак ти, то простак.

Щасливіша коса сива,
як подруга нещаслива!

Заліз рабін у талмуд —
і капут.

Йди на сонце! йди на вітер!
не сси г...н, як солітер!

Дитя каже: все розкину;
ти складати вчися, сину!

Гул бжіл, рої, старий дід
і на цвіті цвіт, цвіт, цвіт...

Добре прийти на готове,
але ліпші свої хови.

Божа сила, божа власть,
наше тільки — як Бог дасть.

Як охота є до праці,
йде робота як по маслі.

Недалекі ті часи,
що зійдемо всі на пси.

Ти не вирід і не збуй —
батька-матір пошануй!

Циган циганом вродився,
ще й циганити навчився.

Записався до УВО,
так не кажи вже: аво!

Правда — чесна, не облесна,
проста, щира, як сокира.

Невелика діра в с...і,
а пропустить скільки праці!

Лиш та й лиш... Послухай, Лиш =
кого ти тим звеселиш?

Коли союз ходить люзом,
то недобре є з союзом.

Божий образ і подоба,
а живе так, як худоба.

Хто з книгами подружився,
трудно, щоби з людьми зжився.

Коб то народ як народ,
Боже, світ би відмолод!

Не все тото правда свята,
що крізь святі пройде уста.

Перше мливо не нараз,
перший хліб на парастас!

Хрести, мітри й омофори
зводять громи з консисторій.

В скопця, скупця і глупця
ні початку, ні кінця.

Себе лишень: добре веде,
других ще й знай: як і куди!

На що попит, за тим допит,
хто дасть більше, той захопить.

Як до дядька моргне дядько,
то піде їм усе гладко.

Борщ зварити, хліб спечи —
того, мамо, доню вчи!

Як у серце щось застряне,
то до смерті капле з рани.

За маленьким по велике
ходять люди до аптики.

Гори! гори! гін! простори! —
оживає серце хворе...

Дай нам, Боже, всього добра —
і мудрого проводира!

В місті жити є вигідно,
тільки світа в нім невидно.

В селі жити було б незле,
якби стійки й варті щезли.

В світі може й було б ліпше,
якби землі було більше.

Хто глибоко землю оре,
той збирає жниво споре.

Кидай цільне зерно в скиби,
то не будеш мати хиби!

Не той мочить, що волочить;
не той родить, що скородить...

Обсіє люд, обсадить —
та й сидить.

Передновок — безголовок,
то жнива — голова!

Позбірали люди з піль,
та й беруться до весіль.

На забавах музики,
на воденьках язика.

На толоці дві руки,
на толоці й спідниці!

Де сходини? у вдови!
де зводини? в голови!

Якби хлоп знав, що то злоги,
не пхався би межи ноги.

Пусте — пустим; тобі жури,
йому в умі шури-мури.

Хлоп нахаба й к...а баба —
одно й друге драб із драба.

Вчора джиґун, нині хлист:
по м'ясницях завжди піст.

Нині гойно, завтра суто,
а позавтра — круто, скруто!

Вчора скік, завтра стрик —
такий кінець всіх музик!

Бийпечатка добре мурло:
бе печатку незадурно.

Поставтичка носить, ставить,
а сам тільки очі гавить.

Пан Дурничка пером водить;
кому схоче, то пошкодить.

Бийпечатка, Поставтичка,
а всім крутить пан Дурничка.

Повідали пан Кисіль:
більше буднів, як неділь.

Мясо й сало край помало,
щоб на завтра трохи стало.

Пирогои — не вороги,
сип по самі береги!

Одна чарка не завадить:
підбадьорить і розрадить.

Повна фляха — добра сваха,
як не забе в мозок цвяха.

Там, де ллються меди, пива,
не обходиться без дива.

Нема їди, як на будні,
нема води, як зі студні.

Нема ума, як здоровя,
а як злидні — безголова.

Нема міці, як від праці,
нема п..і, но при с...і

Чоловік є чоловік,
як від баби подалік.

Такий друг є добрий друг,
що немає в носі мух.

Тоді душа хороша,
як при душі ні гроша.

Коб то люди людьми були,
були б інші артикули!

Куди тому до людини,
хто не варта й плювка слини!

Нема руху, нема мислі,
нема людей, тільки скислі!

Жалкувало помело,
що замало процвіло.

Нарікав трач на пилу,
пила на сук та жилу.

Скаржилися старі літа,
що не видко з печі світа.

Як не маєш крил та пер,
не забагай стратосфер!

Як що в тебе нема толку,
той не ставай на причолку!

В кого лікті за слабі,
той не пхайся у юрбі!

Патріот — на весь рот,
патріот за народ!

Є патріот за народ,
є й патріот за банкнот.

Патріотів сто пород:
патріотизм — Butterbrot.

Коли право неправе,
то все життя каправе.

Коли право хвальшиве,
то все життя паршиве.

Коли право ледаче,
то все життя смердяче.

В ряди-годи вдарся в чоло,
а побачиш задля чого.

Задля чого? задля миски
брешуть, лають пєсі писки.

Писки брешуть, а хто слуха?
той, що має довгі вуха.

Можна жити і з брехні,
але тільки два-три дні.

Можна взяти світ на бас,
але тільки один раз.

Можна ходить поміж дощ,
але тільки в часі прощ.

Хто йде в житті навіпрямки,
нехай не жде на вінки!

Вінки, стяжки, зілля, квіти —
то дівоцькі заповіти.

Покійникам похвала,
а хто живий, до діла!

Як зі шумом рушить крига,
то вже весна, не відлига.

Як по небі хмари бродять,
то вже пізні дні надходять.

Як на дворі дощі, плюти,
тоді годі сухим бути.

Як у грязі всі дороги,
не дивися попід ноги!

Тоді остра зима,
Як палива нема.

Тоді гаряче,
як з чуба тече.

Тоді час, пора,
коли догара.

Тоді все марне,
як сотка мине.

Чи погода, чи негода,
а все комусь недогода.

Чи горячо, чи студено,
а все комусь неспасено.

Чи дме з півдня, чи з півночі,
а все комусь вітер в очі.

Чи с'як, чи так, чи іначе,
а ти на все чхай, козаче!

Чи бють згуста, чи бють зрідка,
а ти собі будь як квітка!

Чи хрест на грудь, чи в лоб кулька,
а ти собі в зубах люлька!

Не лакомся на чуже,
чуже Пан-Біг береже.

Не судися за мале,
бо, с'як чи так, вийдеш зле.

Не пускайся на міське,
бо міське то слизьке.

Держись землі святої,
бо то твої остої!

Памятай все на твій рід:
защо страждав батько й дід!

Тим, що рідне, дорожи!
як тре, й душу положи!

Дурна звичка писать вірші,
та є звички куди гірші.

Дурний розум сурмить в сурми,
як сурмачів повні тюрми.

Неодно є дурне в світі,
тільки не все на приміті.

Святий Вечір — свято свят:
кожен рідний, кожен брат.

Великодні свята йдуть:
про найперше не забудь!

Не в зелені Святий Дух,
але в серцях божих слуг.

ЗМІСТ

Переднє слівце . . .	4 ст.
Тропар Отцям . . .	5 "
Кондак Матерям . . .	6 "
З новим роком . . .	7 "
Останні речі . . .	8 "
Місяцьослов . . .	9 "
Міркування . . .	13 "
Вістунн . . .	14 "
Приказки : частина перша . . .	17 "
" частина друга . . .	33 "
" частина третя . . .	48 "
" частина четверта . . .	64 "

Друковано 500 примірників
в друкарні А. Салевича в Тернополі.
Вінетка Орисі Бриковичівної.
Накладом автора.

2,401 PA
5871
(1986)

071